

языкъ, а особенно въ Римъ и Италии; весьма естественно е, зачто 1-о, не само въ Южнѣ Италии, нѣкога Великѣ Грѣції, Богослуженіе-то и послѣ ся произвождаше Грѣцкы, иль и въ Екзархата Равенскаго. 2-о. Латине-ти, като пріимахъ учение-то на Грѣцкы-ты Отци, пріяха и тѣхно-то Богослуженіе; това ясно показвать много-то Грѣцкы думы, които ся удръжахъ въ тѣхъ слѣдѣ въвводаніе-то Латинско-то Богослуженіе, както: Ecclesia, Baptisma, Paracletus, Liturgia, Iytaniae Symbolum, Encharistia, Agape, Epiphania, Episcopus, Archi-episcopus, Presvyter, Diaconus, Papu, Homilia и пр.

Нѣ коги имянно начнахъ да употребляватъ въ Италии и Римъ Латинскій прѣводъ отъ Грѣцкѣ-тѣ Литургии, не ся знає; поне рѣшително можемъ да кажемъ, че това ся е случило отъ врѣмѧ-то на Константина В. или по' добрѣ, отъ тогава, отъ когато въ Латинскій народъ Христіане-ти вдигнахъ връхъ надъ язычници-ты, което можемъ да отнесемъ на шесто-то столѣтіе. Отъ тука можемъ да заключимъ, че въ прѣвы-ты четыре или пять столѣтія на Христіанство-то, Богослуженіе-то е ставало на Грѣцкыи и Сирійскии языкъ; послѣ то' ся е въвело и на Армянскыи, Славянскыи и Латинскыи языкъ.

Ако и да различахъ обаче языци-ти, сѫщина-та и Форма-та на Богослуженіе то е было на всяkadѣ единакво. Нѣ ако и да е было съ всѣмъ единакво въ сѫщинѣ-тѣ на вѣрѣ и на Богослуженіе-то въ всичко-то Христіанство, обаче въ отношеніе-то къмъ различни-ты языци и народы, у които ся то' нахождаше, можаше да ся нарече: Славянско, Латинско, Армянско, Коптско и пр.

Нѣ понеже тѣи видове Богослуженіе послѣ ся распространихъ далечъ между царствующи-ты народы, и излязохъ изъ прѣдѣлы-ты и изъ непосредственнѣ-тѣ подчинителность на Имперскѣ-тѣ Іерархии, то ся ражда понятіе за Цркви-тѣ Българо-Мораво-Российскѣ, или съ одно обще названіе, Славянскѣ, Латинскѣ, Армянскѣ, Готскѣ и проч. Всичкы-ты тиа цркви сѫ, така да речемъ, дѣщери и хранящици на Грѣцкѣ-тѣ. Всякий знае, че една-та отъ тиа, сир. Славянска-та най зраво отъ всичкы-ты други ся придръжаше отъ правила-та на свої-тѣ майкѣ — наставницѣ; тиа съ благодареніе прія като наследство, и имѧ-то на свої-тѣ учителницѣ; и макаръ да